

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Der HH. Maeghden Die Van Christvs tijden tot dese eeuwe Inden Salighen Staet Der Svyverheydt inde Wereldt gheleeft hebben

Rosweyde, Heribert

T'Antwerpen, 1626

6. Dec. Het leven vande H. Asella, Maghet. an. 382.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43129

S. ASELLA Virgo.

6. Decembris

Ioan. Goltzius sculpsit.

H E T L E V E N

V A N D E

H. A S E L L A ^{6. DEC.}

A. 382.

M A G H E T.

D En H. Hieronymus in eenē brief / diē hy schryft ^{Door den}
 aen D. Marcella, die den vyftthiensten is / be- ^{H. Hiero-}
 schryft het leven vande H. Maget Asella, ende ^{nymus.}
 bidt haer het selve te lesen voor andere maegh- ^{Epist. 16.}
 den; om het selve voor eenen spiegel te heb-
 ben / ende tot een voorbeeld van alle volmaeckthepdt.

Ick wil (seght hy) segghen / dat sy van Godt ghebe-
 nedijdt is gheweest / zijnde noch in het lichaem van hare
 moeder / ende vertooght vanden Heere haren vader in
 den slape / inde ghedaente van eene cristallijne flessche; ^{Sy is in}
 dat sy noch gewonden zijnde inde doecken haerder kint- ^{haers moe-}
 hepdt / ende zijnde qualijck thien jaren oudt / Gode is ^{ders lichaem}
 toe-ghe-eygent gheweest. Alle het ghene dat haer ghee- ^{van Godt}
 nen arbeydt en koste / moet de gratie toe-gheschreven ^{ghebenedijdt.}
 worden; en laet ons komen tot het ghene / dat sy twaelf
 jaren oudt zijnde / selve verkosen heeft / ende aenbeerde
 met groote sozghvuldigheyt; daer in volhert heeft / ende
 dat met haren arbeyt begonst ende voleyndt heeft. Zijn-
 de gesloten in een nauw celleken / ghenoot sy de breedde
 des Paradijss; de aerde selve was haer de plaetse des ge-
 bedts ende der rusten: het vasten was haer eene wellu-
 ste; niet te eten een vermaeck; ende als haer den noodt
 ende niet de begheerte bedwanck om te eten / was sy te
 vreden alleenlijck met broot / sout ende kout water / ende
 ontstack meer den hongher dan sy dien bluschte. Soo
 haest als sy voor haer nam dit leven te volghen / dat
 ick gheseyt hebbe / verkocht sy (sonder de wete van hare
 ouders) de goude keten die sy droegh; ende aendoende
 ren eerlijck ende slecht kleet / toe-eyghende sy haer sel-
 ven den Heere; op dat alle hare maghen weten souden /
 dat dit haer voornemen was / ende dat sy haer tot gheen
 ander en souden konnen weten te brenghen; aenghesien
 sy de werelt alreede door haer kleet ghedoemt hadde. Hy

kk

lerfde

Haer ont-
houdinghe
ende vasten.

Hy spreekt
swijgende/
en swijght
spreekende.

Hier. Epist.
99.

leefde soo besloten in haer vertreck / dat sy noyt op de
strate en quam / noch man aen en sprack: ende hebben-
de eene suster / de selve beminde / ende niet en sagh. Sy
wrocht met hare handen: sy sprack haren bupdegom
Christum minnelijck aen / oft sy songh hem Psalmen en
Lofsanghen: ende als sy besochte de kercken der hepli-
gher Martelaren / ghingh sy met grooter haesten / om
niet ghesien te zyn. Sy onderhiet haer-selven bykans
gheheel het jaer door met vasten; zynde twee oft dry da-
gen sonder eten: maer in den Vasten spreepde sy uyt de
seplen haerder devotie / vastende geheele weken lanck
met groote stilte ende blijdschap: ende met dit streng
leven wiert sy vijftigh jaren oudt / sonder te hebben pijn
in de maghe oft buyck / oft eenigh ander ongeval;
maer was ghesondt van lichaem / ende ghesonder in de
ziele. Sy hadde ghenuchte in eensaemheyt; ende sy leef-
de in 't midden der stadt Roomen / als oft sy in de wil-
dernisse gheweest hadde. Sy was soo ghedurigh in het
ghebedt / dat hare knien waren als der kemels. Gheene
sake en was soo vrylijck als hare sturigheyt / noch ghe-
ne sake soo stuer als hare vrylijckheyt; noch gheene sake
soo droevigh als hare soetigheyt / noch soeter als hare
droefheyt. Het ghebzoken colour van haer aenghesicht
bewees soo hare heyligheyt / dat in het selve gheent teec-
ken van beroemlijckheyt en was. Haer woorden waren
soo gheschickt ende matigh / dat sy sprekende swaegh / en
swijgende sprack: haren ganck en was noch te ras / noch
te traegh. Haer kleedinge was altoos eenderhande son-
der curicusheyt; ende in de repulijckheyt selve bemerc-
te-men eene verachtighe der selver. Ten laetsten sy al-
leene heeft door de eensamighe maniere van leven ver-
kregen / dat in eene stadt soo vol pomperijen / overdaedt
ende wellusten (in de welke men voor ellende houdt
oodtmoedigh te zyn) de goede haer pissen / ende de boos-
se gheen quaedt van haer en derren seggen; dat maeghe-
den ende weduwen haer naer volghen; de ghehouw-
de vrouwen haer eeren; ende de niet onthoudende haer
vreesen; ende de Priesters haer cere bewijssen. Alle dit
schrijft den H. Hieronymus in den selven brief.

Den selven Hieronymus in sijnen neghen-ende-ne-
ghensten brief / gheschreven aen de H. Asella, als hy om
de lasteringhen / die hy te Roomen van syne vijanden le-
de / naer Jerusalem trock / om dat sy saghen dat veel
Roomsche

Roomsche maeghden by hem quamē/om te hoozen goe-
de onderwijfinge van den maeghdelfcken staet/sluyt dese
sen brief met desen lof vande *M. Asella*, begheerende haer
ghebeden/oy dat hy van alle quellinghe mocht ontsla-
ghen zyn: *O Asella*, wilt doch mijns ghedachtigh wesen:
ghy (segghe ick) die een exempel zijt van alle suyerheyt
en eerbaerheyt, ja een uytnemende cieraet vande maegh-
delijcken staet. Wilt doch de opstaende baren van dese
zee stillen door uwe ghebeden.

Noch den selven Doctoor en Leeraer vande *M. Merc-*
ke/in sijnen hondert ende veertichsten brief gheschreven
aen *Principia*/ die een edele dochter van Roomen was/
uyt-legghende den vier-en-veertichsten Psalm/spreect
in dese maniere van *Marcella* ende *Asella*, d'een een we-
duwe ende d'ander een jonghe dochter: Hoe veel *Su-*
fannen (dat is *selien*) zijnder te Roomen, die van dese
witte blomme van suyerheydt cransen maecken aen ha-
ren bruydegom, ende veranderē de doornen croone in een
croon van triumph? Ghy hebt aldaer om in de heylighe
Schrifture geleert, en om in alle heylicheyt van ziele en-
de lichaem onderwesen te worden, *Marcella* en *Asella*; van
welcke d'ene u sal leyde door die groene velden en bem-
den, en verscheyde bloemen vande Goddelijcke boecken,
tot den ghene, van wien gheschreven staet: *Ick ben een*
bloeme des velds, ende een Lelie der dellinghen: d'andere
zijnde selfs een bloem des Heerem, sal met u weerdigh
zijn te hooren: *Ghelijck een Lelie onder die doornen, alsoo*
is mijn vriendinne onder die dochteren.

Hier. *Epist.*
140.

Cant. 2.

Ik h j

HET